

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519010368
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7519010368.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Miroslava Baňackého, v trestnej veci obžalovaného I. H., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2020, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 14.2.2020, sp. zn. 4T/24/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 ods. 1 písm. c) Tr. por. (správne má byť § 285 písm. c) Tr. por.) oslobodil obžalovaného I. H. spod obžaloby Okresného prokurátora Košice - okolie sp. zn. 2 Pv 460/18/8806 -12 zo dňa 26.06.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v okrese Košice - okolie v čase od 06.30 hod. do 08.30 hod. dňa 05.08.2018 na trase Ž. - U. C. R., spoločným konaním s odsúdeným M. H. a Š. H. nezisteným spôsobom získali platobnú kartu, z ktorej následne v čase od 18:08:45 hod. do 18:12:50 hod. vykonali 6 výberov z bankomatu na ulici G. Č..X v obci Č., okres Y. - B. v celkovej výške 750,- € a následne v čase o 20:20:49 hod. realizovali platbu v predajni U. D. Y. vo výške 54,45 €, čím mali poškodenému C. G. spôsobiť celkovú škodu vo výške 804,45 €,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku uviedol, že sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, ako aj s konaním, ktoré mu predchádzalo nestotožňuje. Napadnutým rozsudkom, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo boli porušené ustanovenia § 2 ods. 11, ods. 12 Tr. por., čo malo za následok podstatné chyby konania, neúplnosť skutkových zistení, vznik pochybnosti o správnosti skutkových zistení a potrebu vykonania ďalších dôkazov.

Okresný súd v súvislosti s výpoveďou M. H. v odôvodnení rozsudku správne poukázal na rešpektovanie princípov nezameniteľnosti aktuálneho procesného postavenia bývalého spoluobvineného M. H. a jeho skoršiu výpoveď v postavení obvineného z prípravného konania nečítal za účelom odstraňovania rozporov s jeho výpoveďou z hlavného pojednávania. Svedok, ktorý vypovedá na hlavnom pojednávaní môže byť v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. konfrontovaný len s takou svojou predchádzajúcou výpoveďou, ktorú urobil v prípravnom konaní, v tej istej trestnej veci, a to v rovnakom procesnom postavení, t.j., v procesnom postavení svedka. Poukázal na to, že osoby Š. H. a M. H. boli v prípravnom konaní vypočutí

na zápisnicu o výsluchu podozrivého, ktorú je analogicky možné považovať za zápisnicu o výsluchu svedka, keďže výsluchy boli vykonané v štádiu po začatí trestného stíhania a zároveň pred vznesením obvinenia. Z toho dôvodu bolo možné na hlavnom pojednávaní pri výsluchu svedka M. H. prečítať zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania v štádiu pred vznesením obvinenia a následne pristúpiť k odstráneniu rozporov. Prokurátor taktiež považuje odmietnutie vypočutia bývalého spoluobvineného Š. H. na hlavnom pojednávaní za nedôvodné a v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný dôkaz - kamerový záznam z kamery obchodného domu U. Č., na základe ktorého nebol stotožnený žiadny páchatel' skutku. Vzhľadom na to, že ku skutku malo dôjsť aj v predajni U. Y., mohol súd v zmysle zásady vyjadrenej v § 2 ods. 11 Tr. por. na hlavnom pojednávaní zabezpečiť dôkaz - kamerový záznam z kamier v predajni U. Y., čo by prispelo k náležitému a správne mu zisteniu skutkových okolností a k stotožneniu páchatela.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

K dôvodom odvolania prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu tak, že toto odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Má za to, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a dôkazmi a dospel k správne mu záveru, že nebolo preukázané spáchanie skutku v obžalobe. Zastáva názor, že prokurátor v podanom odvolaní neprodukoval žiadne také skutočnosti a dôkazy, s ktorými by sa vo veci konajúci súd už nebol náležite vysporiadal a boli by spôsobilé spochybnit' zákonnosť napadnutého rozsudku. Keďže s dôvodmi odvolania prokurátora sa nestotožňuje, navrhol preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie a to výsluchom spoluobvineného M. H., poškodeného C. G., oboznámením záznamu kamerového systému z bankomatu G. G. Z..G.. Č.. XXXX nachádzajúceho sa na ulici G. X D. B. Č., ako aj ostatnými listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisového materiálu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný I. H. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a ku skutku tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nevypovedal.

Bývalý spoluobvinený M. H., ktorý je synom obžalovaného vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že platobnú kartu patriacu poškodenému našiel spoločne so svojím bratom, bývalým spoluobvineným Š. H.. Potom spoločne odišli do obce Č., kde z bankomatu, ktorý je situovaný oproti predajni R. U. Č. vybrali hotovosť, ktorú použili na nákupy. V priebehu dňa s kartou disponoval a bol nakupovať aj v R. U. D. Y., kde za zakúpený tovar platil hotovosťou. O skutočnosti, že spolu s bratom našiel platobnú kartu, z ktorej vybrali finančné prostriedky, sa jeho otec- obžalovaný I. H. dozvedel priamo od neho, a to vtedy, keď otec zisťoval pôvod vyššej finančnej sumy, ktorou on disponoval.

Obžalovaný mal vo svojej dispozícii platobnú kartu iba z dôvodu, že ju chcel po tomto zistení vrátiť poškodenému, no on mu ju z ruky zobral. Na trestnej činnosti sa nijako nepodieľal. Rešpektujúc princíp nezameniteľnosti aktuálneho procesného postavenia bývalého spoluobvineného M. H. okresný súd jeho skoršiu výpoveď z prípravného konania nečítal na odstraňovanie rozporov s jeho výpoveďou z hlavného pojednávania.

Poškodený C. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa v ranných hodinách jazdil v obci Ž. na bicykli, pričom počas jazdy mu musela vypadnúť z oblečenia peňaženka. Túto skutočnosť zistil až v podvečerných hodinách, keď mu v sms správach banka oznamovala výber peňazí z bankomatu, ako aj jednu platbu platobnou kartou. Podľa jeho zistení bolo celkovo z jeho účtu použitých 850,- eur. Uviedol, že obžalovaného, ako aj v tejto veci už odsúdené osoby pozná ako obyvateľov obce a nemá

žiadnu vedomosť o páchatelovi, ktorý platil jeho platobnou kartou v predajni U. D. Y. dňa 05.08.2018 v čase po 20.00 hod.

Zo záznamu kamerového systému z bankomatu G. G. Z..G.. Č.. XXXX nachádzajúceho sa na ulici G. X D. B. Č., ako aj správy, akým spôsobom, a kým bol záznam vyhotovený bolo zistené, že v čase od 18:08:45 hod. do 18:12:50 hod. došlo k výberu, ako aj platbe platobnou kartou poškodeného, a že v tom čase sa pri bankomate nachádzajú dve osoby mladšieho veku, ktorých obžalovaný I. H. po vzhliadnutí tohto záznamu identifikoval ako svojich synov, t.j. bývalých spoluobvinených, ktorí sú toho času právoplatne odsúdenými osobami. Z prehľadu transakcií z účtu poškodeného, ktorý mal zriadený v G. G. Z..G.. za mesiac august 2018 možno zistiť, v akej výške, a v akom časovom slede došlo k výberu finančnej hotovosti z bankomatu nachádzajúceho sa na obchodnom mieste Č. V. v obci Č., ako aj platbu kartou poškodeného kritického dňa v čase o 20:20:49 hod. v predajni U. G. G..M..B.. D. Y. vo výške 54,45 Eur.

Bývalého spoluobvineného Š. H., ktorý je synom obžalovaného, a na výsluchu ktorého na hlavnom pojednávaní prokurátor trval, sa okresnému súdu nepodarilo zabezpečiť.

Zo spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. OT/108/2019 bolo zistené, že dňa 11.09.2019 bol vydaný trestný rozkaz, ktorým bol Š. H. uznaný vinným pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tým istým dňom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. V tejto veci bol Š. H. nariadený výkon trestu s nástupom najneskôr 28.10.2019, pričom výzvu neprevzal a zo správy OR PZ Košice - okolie, Obvodného oddelenia PZ v Č. zo dňa 22.12.2019 vzťahujúcej sa na vec OT/108/2019 vyplýva, že Š. H. na adrese trvalého bydliska nebýva viac ako dva mesiace, odišiel do T. aj so svojou rodinou, a preto mu nebolo možné doručiť výzvu na nástup výkonu trestu. Medzičasom bolo zistené, že Okresný súd Košice - okolie v predmetnej veci dňa 04.03.2020 vydal európsky zatýkací rozkaz.

Podľa písomnej správy OR PZ Košice - okolie, Obvodného oddelenia v Č. zo dňa 29.10.2019 bola v mieste trvalého bydliska Š. H. vykonaná preverka jeho pobytu, lebo sa menovaného nepodarilo predviesť na hlavné pojednávanie, pričom od rodinného príslušníka bolo zistené, že sa má zdržiavať na neznámom mieste v I. a na menovaného nemá žiadny kontakt.

Podľa správy OR PZ Košice - okolie, Obvodného oddelenia Č. zo dňa 10.01.2020 bolo okresnému súdu oznámené, že Š. H. nebolo možné predviesť na hlavné pojednávanie dňa 10.01.2020 z dôvodu, že od rodinných príslušníkov bolo zistené, že sa dlhšiu dobu zdržiava v zahraničí na neznámom mieste.

Okresný súd zamietol vykonať dôkazy, ktoré navrhol prokurátor na hlavnom pojednávaní a to konfrontáciu medzi poškodeným C. G. a M. H. a nariadenie psychologického znaleckého posudku na M. H., nakoľko sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie súdu.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy, v záujme zistenia skutkového stavu veci a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ust. § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14.

V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 Tr. por. stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd takmer v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok

prednesených už pred okresným súdom, a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné.

Krajský súd, sumarizujúc proces dokazovania, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že rozhodnutie o vine obžalovanej osoby musí vychádzať z vykonaných dôkazov (získaných zákonným spôsobom), ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru, resp. ktoré nepripúšťajú aj alternatívny a pre obžalovanú osobu priaznivejší záver, pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovanej osoby musí byť teda jednoznačne, a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaná osoba pritom nie je povinná dokazovať žiadnu skutočnosť, čo je vyjadrené v zásade, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Uznanie viny zo žalovanej trestnej činnosti nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa. Pre takýto výrok musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať.

Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej čo do otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Inak povedané, ak v konkrétnej trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, je súd povinný v zmysle princípu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného) obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť.

Odvolací súd prízvukuje, že tento princíp sa odvíja od jednej z najzákladnejších zásad trestného konania, ktorou je zásada prezumpcie nevinu. Prezumpcia nevinu vždy (aj pri zavedení kontradiktórnych prvkov do trestného procesu) vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno v otázke viny. Pokiaľ možno v trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziam, je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovanú osobu priaznivejšia, nakoľko iba tak nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania v zmysle spomínanej zásady „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie nevinu. Teda ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nemôže byť zákonným podkladom pre odsudzujúci výrok. Trestné konanie vyžaduje v tomto ohľadu ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, aspoň na úrovni všeobecného pravidla „preukázania mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť“.

V prejednávacom prípade nie je podľa názoru odvolacieho súdu ucelená reťaz priamych či nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že predmetný skutok spáchal práve obžalovaný I. H., i keď niet pochyb, že tento sa stal. Zo zásady prezumpcie nevinu ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech. Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, resp. obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu.

Na to, aby mohla byť vina obžalovaného preukázaná, však indície nestačia, ale vina musí byť bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázaná.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané všetky dostupné dôkazy. Sumarizujúc vykonané dôkazy z pohľadu odvolacieho konania, so zreteľom na odvolacie námietky odvolateľa, krajský súd v úplnej názorovej zhode s prvostupňovým súdom konštatuje, že v svetle prerokúvaného prípadu sa nepodarilo preukázať, že by žalovaný skutok spáchal obžalovaný I. H..

Záverom odvolací súd pripomína, že ak súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. t.j., že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

K odvolacím námietkam prokurátora v tom smere, že zápisnicu o výsluchu podozrivého je možné analogicky považovať za zápisnicu o výsluchu svedka, keďže výsluchy boli vykonané v štádiu po

začatí trestného stíhania a zároveň pred vznesením obvinenia odvolací súd uvádza, že zápisnicu o výsluchu podozrivého nemožno v žiadnom prípade analogicky považovať za zápisnicu o výsluchu svedka. Zápisnica o výsluchu zadržanej podozrivej osoby je procesne nepoužiteľný dôkaz. Svedok, ktorý vypovedá na hlavnom pojednávaní môže byť v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. konfrontovaný len s takou svojou predchádzajúcou výpoveďou, ktorú urobil v prípravnom konaní, v tej istej trestnej veci a to v rovnakom procesnom postavení, t.j. v procesnom postavení svedka.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.